

“Η Θεία Κοινωνία αποτελεί, όχι κίνδυνο μολυσμού αλλά μέσον ζωής”

/ [Επικαιρότητα](#)

Του Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Ιγνατίου (σ.σ. δημοσιεύτηκε στο Βήμα της Κυριακής)

Εν μέσω πρωτόγνωρων καταστάσεων με εμφανείς και αφανείς προεκτάσεις, οι οποίες τείνουν να διαμορφώσουν μια φοβική κοινωνία με απρόβλεπτες αντιδράσεις, η Εκκλησία ανταποκρίθηκε στο ύψος των περιστάσεων. Με τρόπο σαφή, έθεσε ενώπιον των πιστών αλλά και ολόκληρης της κοινωνίας, λόγον αλήθειας και φιλανθρωπίας.

Βασική θέση της είναι πως η Θεία Κοινωνία αποτελεί, όχι κίνδυνο μολυσμού αλλά μέσον ζωής και ιάσεως. Η θέση της αυτή αποτελεί συνέπεια θεμελιώδους δογματικής αλήθειας αλλά και επακόλουθο της μακραίωνης εμπειρίας της η οποία βεβαιώνει πως ουδέποτε, ακόμη και σε εποχές έξαρσης θανάσιμων νόσων, επιβεβαιώθηκε μετάδοση μολυσματικών ασθενειών διά του Ποτηρίου της Θείας Κοινωνίας.

Στην Εκκλησία δεν υπάρχει το δίλημμα «Πρόοδος ή Μεσαίωνας» αλλά το δίλημμα «Ζωή ή Θάνατος»! Όσοι συνεπώς καλούν την Εκκλησία να διατηρήσει το ρόλο της

ως ψυχικό και πνευματικό στήριγμα των ανθρώπων, συγχρόνως όμως να απαρνηθεί την δήθεν επικίνδυνη Θεία Κοινωνία, λησμονούν ή αγνοούν πως κατ' εξοχήν η Θεία Μετάληψη αποτελεί ενίσχυση για τους πιστούς. Όλα τα άλλα μέσα της Εκκλησίας -Ακολουθίες, Κήρυγμα κ.λπ. - αποτελούν συμπληρωματικά της μέσα.

Παράλληλα με τις θέσεις της αυτές, η Εκκλησία κατανοεί πλήρως το φόβο και την ανησυχία των αδελφών μας χωρίς να ενοχοποιεί ή να μέμφεται εκείνον που κρατά απόσταση από το Άγιον Ποτήριο είτε εξαιτίας λογισμών αμφιβολίας ή και επιθυμίας να μην σκανδαλίσει τον στενό ή τον ευρύτερο περίγυρό του. Όσο η Εκκλησία επιθυμεί να διατηρήσει ανόθευτη τη διδασκαλία της περί της ιερότητας του Μυστηρίου της Θείας Ευχαριστίας, τόσο επιθυμεί να διαφυλάξει την ενότητα των οικογενειών και του κοινωνικού συνόλου. Προς την κατεύθυνση αυτή κινούμενη, με έμφαση προτρέπει όλους να τηρήσουν τις συμβουλές των αρμοδίων κρατικών Αρχών και αποδέχεται πλήρως την αποφυγή ασπασμού των εικόνων, του ασπασμού της χειρός του ιερέως ή και τη λήψη αντιδώρου από άλλο χέρι.

Σε κάθε περίπτωση όμως, από τη στιγμή που έστω και ένας πιστός, είτε στο Ναό, είτε στο κρεβάτι του πόνου είτε στην επιθανάτιο κλίνη ποθήσει να λάβει Σώμα και Αίμα Χριστού, η Εκκλησία θα εξέρχεται πάντοτε προς την κοινωνία όπως ο ιερέας στην Ωραία Πύλη και θα απευθύνει προς όλους τους ανθρώπους την ίδια προτροπή:

«Μετά φόβου Θεού πίστεως και αγάπης προσέλθετε».